

คำอธิบายศัพท์สำคัญ

- Annex I Countries (ประเทศในกลุ่มภาคผนวกที่ 1 ของ UNFCCC) ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศเป้าหมายในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของตนเองตามพิธีสารเกียวโต (ประเทศในกลุ่ม) ภาคผนวกที่ I (Annex I Countries) ภายใต้อนุสัญญา ประกอบด้วยกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วและประเทศที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ รวม 41 ประเทศ ซึ่งจะต้องเป็นผู้นำในการต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและจะต้องปฏิบัติตามพันธกรณีของอนุสัญญา
- Baseline (กรณีฐาน) หมายถึงกรณีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามสภาพปกติในกรณีที่ยังไม่มีการดำเนินโครงการลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกแต่อย่างใด
- BE : Baseline Emission (การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีฐาน) คำนี้มักพบในสมการเพื่อใช้คำนวณหาการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่จะเกิดขึ้นในโครงการต่างๆ จากสมการ Emission reduction (ER) = Baseline emission (BE) – Project emission (PE)
- Carbon footprint (คาร์บอนฟุตพริ้นท์ บางครั้งเรียกร่องรอยคาร์บอน) ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ปล่อยออกมาจากผลิตภัณฑ์แต่ละหน่วย ตลอดวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์ ตั้งแต่การได้มาซึ่งวัตถุดิบ การขนส่ง การประกอบขึ้น ส่วน การใช้งาน และการจัดการซากผลิตภัณฑ์หลังใช้งาน โดยคำนวณออกมาในรูปของคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า
- Carbon Reduction label (ฉลากลดคาร์บอน) เป็นเครื่องหมายที่จะติดกับสินค้าให้ประชาชนผู้บริโภคทราบว่าสินค้านั้นมาจากกระบวนการผลิตที่ช่วยลดก๊าซเรือนกระจก ซึ่งเป็นตัวสาเหตุของภาวะโลกร้อนได้มากน้อยเพียงใด เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกซื้อสินค้าที่จะช่วยลดภาวะโลกร้อน วิเริ่มครั้งแรกที่สหราชอาณาจักร
- CDM : Clean Development Mechanism (กลไกการพัฒนาที่สะอาด) เป็น 1 ใน 3 รูปแบบของกลไกยืดหยุ่นในการลดก๊าซเรือนกระจกในรูปแบบโครงการ (อีก 2 ประเภทคือ JI และ ET) โดย CDM จะเป็นกลไกยืดหยุ่นกลไกเดียวที่ประเทศนอกภาคผนวกที่ 1 (โดยกว้างๆ หมายถึงประเทศกำลังพัฒนา) สามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้ รายละเอียดของ CDM จะอยู่ในมาตรา 12 ของพิธีสารเกียวโต สำหรับประเทศไทย การดำเนินโครงการ CDM ทุกโครงการจะต้องได้รับหนังสืออนุมัติโครงการ (LoA) จากองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) โครงการ CDM นั้นมีวัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อช่วยให้ประเทศในภาคผนวกที่ 1 บรรลุเป้าหมายในการลดก๊าซเรือนกระจกตามพันธกรณี และเพื่อช่วยประเทศนอกภาคผนวกที่ 1 บรรลุถึงการพัฒนาที่ยั่งยืน และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของโลกในภาพรวม
- CERs : Certified Emission Reductions (การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ได้รับการรับรองแล้ว) ถือเป็นคาร์บอนเครดิต (Carbon credit) ที่ได้จากการดำเนินโครงการกลไกการพัฒนาที่สะอาด (CDM) อย่างเป็นทางการ ทั้งนี้ CERs จะได้รับการรับรองผลและออก Issuing จาก CDM – Executive Board (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมที่ EB)
- Certified (การรับรองการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก) ดำเนินการโดย DOE (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมที่ DOE) โดยจะดำเนินการควบคู่ไปกับการยืนยันการลดก๊าซเรือนกระจก (Verification) ของโครงการ โดยในกรณีโครงการ CDM ทั่วไป DOE ดังกล่าวนี้อาจต้องเป็น DOE ที่ไม่ซ้ำกับ DOE ที่โครงการเคยใช้ดำเนินการในขั้นตอน Validation มาก่อนนี้ แต่ในโครงการ CDM ขนาดเล็ก ผู้พัฒนาโครงการสามารถใช้ DOE ในการทำ Verification/ Certified ที่ซ้ำกับ DOE ในขั้นตอน Validation ได้

- CO₂e, CO₂-Eq : Carbon dioxide (คาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า) ทั้งนี้ตามพิธีสารเกียวโตนั้นได้กำหนดประเภทของก๊าซเรือนกระจกตามพิธีสารไว้ 6 ชนิดประกอบด้วยคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂), มีเทน (CH₄), ไนตรัสออกไซด์ (N₂O), ไฮโดรฟลูออโรคาร์บอน (HFCs) และซัลเฟอร์เฮกซะฟลูออไรด์ (SF₆) ทั้งนี้ เนื่องจากก๊าซเรือนกระจกแต่ละชนิดมีศักยภาพการเกิดภาวะโลกร้อน (Global warming potential: GWP) (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมที่ GWP) ไม่เท่ากัน จึงได้กำหนดค่าความรุนแรงของการเกิดภาวะโลกร้อนให้เทียบกับศักยภาพการเกิดภาวะโลกร้อนของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (GWP) โดย IPCC เท่ากับ 1 โดยเรียกค่านี้ว่า “คาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า” เช่น มีเทน 1 หน่วย จะมีศักยภาพในการทำให้เกิดภาวะโลกร้อนเป็น 21 หน่วยคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า เป็นต้น
- Crown standard (มาตรฐานมกฏไทย) พัฒนาโดยองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) (อบก.) เพื่อให้เป็นมาตรฐานแสดงคุณภาพโครงการกลไกการพัฒนาที่สะอาดของประเทศไทย ให้เทียบเท่ามาตรฐานระดับสากล ควบคู่กับการพัฒนาที่ยั่งยืน และก่อให้เกิดประโยชน์ต่อทุกฝ่ายทั้งผู้พัฒนาโครงการ สังคมและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเป็นการผลักดันให้คาร์บอนเครดิตจาก โครงการกลไกการพัฒนาที่สะอาดของประเทศไทยเป็นที่ยอมรับในตลาดโลกและมีมูลค่าสูงขึ้น โดยอาศัยดัชนีชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Criteria : SDC) ของ อบก. เป็นตัวกำหนด (สามารถศึกษาขั้นตอนและเกณฑ์ต่างๆ ได้ที่ <http://www.tgo.or.th>) มาตรฐานมกฏไทยนี้ได้เริ่มประกาศในปี พ.ศ. 2552 โดยโครงการ CDM ที่ได้รับมาตรฐานนี้จะมีอายุมาตรฐาน 3 ปี
- DNA : Designated National Authority (องค์กรกำกับดูแลการดำเนินงานตามกลไกการพัฒนาที่สะอาด) สำหรับประเทศไทย คือ องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) โดยสรุปแล้ว DNA ในแต่ละประเทศจะมีหน้าที่หลักดังนี้
 - กำหนดหลักเกณฑ์การพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับประเทศเจ้าบ้าน
 - วิเคราะห์ กลั่นกรอง และตรวจสอบโครงการเพื่อให้คำรับรองโครงการ
 - ยืนยันความน่าเชื่อถือของข้อมูลต่างๆ ของโครงการ
 - เสนอความเห็นในการขึ้นทะเบียนและการออกใบรับรองการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกของโครงการ
- DOE : Designated Operational Entity (หน่วยงานปฏิบัติการในการตรวจสอบ) เป็นบริษัทที่ปรึกษาที่รับรองเอกสารการออกแบบโครงการ (Validation) และยืนยันและรับรองผลของคาร์บอนเครดิต (Verification/ Certified) ซึ่งขึ้นทะเบียนกับ CDM-Executive Board (CDM EB) ในปัจจุบันมีบริษัท DOE ที่ CDM EB อนุมัติแล้ว 26 แห่งทั่วโลก (มกราคม พ.ศ. 2553) โดยสรุปแล้ว DOE จะมีหน้าที่หลักดังนี้
 - ตรวจสอบความถูกต้องของการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของโครงการกลไกการพัฒนาที่สะอาดในประเทศเจ้าบ้าน
 - ยืนยันและรับรองความถูกต้องของปริมาณการลดก๊าซเรือนกระจกที่ลดได้
 - รายงานผลประจำปีต่อคณะกรรมการบริหารกลไกการพัฒนาที่สะอาด (EB)(ดูรายละเอียดเพิ่มเติมใน EB)
- GHGs : Greenhouse Gases (ก๊าซเรือนกระจก) เป็นก๊าซที่มีคุณสมบัติในการดูดซับคลื่นรังสีความร้อน (หรือรังสีอินฟราเรด) ได้ดี ก๊าซเหล่านี้มีความจำเป็นต่อการรักษาอุณหภูมิในบรรยากาศของโลกให้คงที่ เมื่อมีก๊าซเหล่านี้ในบรรยากาศมากขึ้น บรรยากาศโลกจึงมีอุณหภูมิสูงขึ้น ก๊าซเรือนกระจกมีหลายชนิด เช่น ไอน้ำ โอโซน ถือเป็นกลุ่มก๊าซที่จะก่อให้เกิดภาวะเรือนกระจก (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมที่ Greenhouse effect) แต่เมื่อพิจารณาตามพิธีสารเกียวโตแล้วจะระบุก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญไว้ 6 ชนิด คือ CO₂, CH₄, N₂O, HFCs , PFCs และ SF₆ (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมที่ GWP และ CO₂e)

- GWP: Global Warming Potential (ระดับศักยภาพที่ทำให้โลกร้อนขึ้น) กำหนดโดย IPCC แยกตามก๊าซเรือนกระจกชนิดต่างๆ ดังตาราง ซึ่งในปัจจุบันนิยมใช้ค่าใน Second Assessment Report (SAR) ของ IPCC ที่ออกในปี ค.ศ. 1995 โดยค่านี้จะเทียบกับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) ซึ่งให้ค่าเท่ากับ 1 (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมที่ CO₂e) สิ่งที่สำคัญของ GWP นอกจากระดับศักยภาพแล้วคือ ค่าอายุคงอยู่ในชั้นบรรยากาศของก๊าซเรือนกระจกประเภทต่างๆ ด้วย
- Kyoto Protocol (พิธีสารเกียวโต) หรือ KP พิธีสารเกียวโต เกิดขึ้นในการประชุมสมัยที่ 3 ของการประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาฯ (COP3) ที่นครเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น ในปี พ.ศ. 2540 (ค.ศ. 1997) พิธีสารนี้มีความสำคัญมากและถือเป็นพิธีสารฉบับแรกของโลกในเชิงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยกำหนดให้กลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว (เรียกในพิธีสารว่ากลุ่มประเทศในภาคผนวก I) มีเป้าหมายในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวม อย่างน้อยร้อยละ 5 เมื่อเทียบกับระดับการปล่อยในปี ค.ศ. 1990 ภายในปี ค.ศ.2008-2012) พิธีสารนี้มีผลบังคับใช้ในวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 (ค.ศ. 2005) เมื่อประเทศรัสเซียให้สัตยาบัน โดยประเทศสหรัฐไม่ได้ให้สัตยาบันในพิธีสารนี้ ในส่วนประเทศไทย มีความเกี่ยวข้องกับพิธีสารนี้ คือ ลงนามในพิธีสารเกียวโตเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 (ค.ศ. 1999) ให้สัตยาบันกับพิธีสารเกียวโต เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ.2545 (ค.ศ.2002)
- LCA : Life Cycle Assessment (การประเมินวัฏจักรชีวิต) คือ กระบวนการวิเคราะห์และประเมินค่าผลกระทบของผลิตภัณฑ์ที่มีต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดช่วงชีวิตของผลิตภัณฑ์ ตั้งแต่การสกัดหรือการได้มาซึ่งวัตถุดิบ กระบวนการผลิต การขนส่งและการแจกจ่าย การใช้งานผลิตภัณฑ์ การใช้ใหม่/แปรรูป และการจัดการเศษซากของผลิตภัณฑ์หลังการใช้งาน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า พิจารณาผลิตภัณฑ์ตั้งแต่เกิดจนตาย (Cradle to Grave) โดยมีการระบุถึงปริมาณพลังงานและวัตถุดิบที่ใช้ รวมถึงของเสียที่ปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อมและการประเมินโอกาสที่จะส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและสุขภาพของชุมชน เพื่อที่จะหาวิธีการในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด (ที่มา : ศูนย์เฉพาะทางด้านการประเมินวัฏจักรชีวิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงนิเวศเศรษฐกิจ ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ (MTEC))
- LCI : Life Cycle Inventory (การจัดทำบัญชีรายการตลอดวัฏจักรชีวิต) เป็นการจัดเก็บและสร้างฐานข้อมูลของการแลกเปลี่ยนทางสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอนของวัฏจักรชีวิตของสินค้าหรือบริการ ซึ่งข้อมูลที่จัดเก็บอาจเป็นข้อมูลตรวจสอบได้จริง ข้อมูลจากการคำนวณ หรือข้อมูลอ้างอิงจากรายงานการศึกษา โดยที่มีการแสดงความโปร่งใสอย่างมีที่มาอย่างชัดเจนของข้อมูลการจัดทำบัญชีรายการเป็นขั้นตอนที่มีความยากลำบากที่สุดของการประเมินวัฏจักรชีวิต เนื่องจากต้องใช้ความละเอียดและใช้เวลานาน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องสะท้อนถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นของผลิตภัณฑ์ที่ศึกษาอย่างแท้จริง ซึ่งในปัจจุบันประเทศไทยเองมีการพัฒนาฐานข้อมูลกลางด้านพลังงานและวัสดุสำหรับการประเมินวัฏจักรชีวิตแล้วเช่นกัน (ที่มา : ผศ.ดร.เศรษฐ์ สัมภิตตะกุล หัวหน้าศูนย์วิจัย Life Cycle Management สถาบันวิจัยและพัฒนาพลังงานมหาวิทยาลัยเชียงใหม่)
- LoA : Letter of Approval (หนังสือให้คำรับรองการเป็นโครงการกลไกการพัฒนาที่สะอาด ที่ DNA รับรอง) ในการดำเนินโครงการกลไกการพัฒนาที่สะอาด (CDM) ของประเทศไทย ผู้พัฒนาโครงการจำเป็นต้องแสดงความจำนงผ่านการทำหนังสือแจ้งเจตจำนง (Letter of Intent : Lol) ในการดำเนินโครงการ CDM ต่อองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (อบก.) ซึ่งเป็น DNA ของประเทศไทย พร้อมกับเอกสารประกอบ
- PDD : Project Design Document (เอกสารประกอบโครงการ) เป็นเอกสารทางการของโครงการ ที่ผู้พัฒนาโครงการ CDM (Project Developer) จะต้องดำเนินการจัดทำ โดยมีรูปแบบที่กำหนดชัดเจนโดย CDM-Executive Board ทั้งนี้ เอกสาร PDD นี้ จะต้องถูกตรวจสอบตามขั้นตอนการดำเนินโครงการโดย DNA แต่ละประเทศ และ DOE ก่อนที่จะส่งให้ CDM-Executive Board พิจารณาเพื่อขึ้นทะเบียนโครงการ

- PIN : Project Idea Note (เอกสารประกอบแนวความคิดโครงการ) เป็นเอกสารที่ไม่เป็นทางการของโครงการที่ผู้พัฒนาโครงการ CDM (Project Developer) ควรมีการดำเนินการจัดทำโดยทั่วไปแล้ว PIN จะไม่มีรูปแบบที่กำหนดตายตัว และไม่ถูกตรวจสอบใดๆ การดำเนินการ PIN เปรียบเสมือนการทำการศึกษาค้นคว้าความเป็นไปได้เบื้องต้นว่าโครงการที่สนใจสามารถเป็นโครงการ CDM ได้หรือไม่ ทั้งนี้หากโครงการสามารถเป็นโครงการ CDM ได้ผู้พัฒนาโครงการจะต้องขยายขอบเขตของ PIN ให้กับ PDD (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมที่ PDD)
- SDC : Sustainable Development Criteria (หลักเกณฑ์การพัฒนาที่ยั่งยืน) เป็นหนึ่งในข้อกำหนดสำคัญที่ผู้พัฒนาโครงการ CDM จะต้องดำเนินการ ทั้งนี้ในแต่ละประเทศอาจกำหนด SDC แตกต่างกันได้ ในส่วนประเทศไทยได้มีการกำหนด SDC โดยองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (อบก.) โดยในรูปแบบปัจจุบัน อบก.ได้ประกาศใช้ในเดือนเมษายน พ.ศ.2553 มีหลักการสำคัญคือ โครงการ CDM จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่กำหนดไว้ในประเทศ เช่น มาตรฐานด้านมลพิษ และระเบียบปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลบังคับใช้ตามกฎหมาย ทั้งนี้ โครงการที่มีการประเมินผลกระทบแล้วและการดำเนินงานไม่เป็นไปตามกฎหมายหรือค่ามาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ต้องเสนอมาตรการลดผลกระทบให้เป็นไปตามค่ามาตรฐานหรือกฎหมายที่กำหนด กรณีที่ขัดต่อกฎหมายจะไม่สามารถพิจารณาโครงการได้ โดย SDC ของประเทศไทยจะประกอบไปด้วยหัวข้อหลัก 4 หมวด คือ
 - หมวดดัชนีด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (13 ดัชนีหลัก)
 - หมวดดัชนีด้านสังคม (3 ดัชนีหลัก)
 - หมวดดัชนีด้านการพัฒนาและ/หรือการถ่ายทอดเทคโนโลยี (3 ดัชนีหลัก) และ
 - หมวดดัชนีด้านเศรษฐกิจ (5 ดัชนีหลัก)
- TGO : Thailand Greenhouse Gas Management Organization (องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)) ชื่อย่อไทยคือ อบก. สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ.2550 ถือเป็น DNA ของประเทศไทย
- UNCCD : United Nations Convention to Combat Desertification (อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทราย) ในประเทศไทย มีหน่วยงานรับผิดชอบในฐานะหัวหน้าสำนักงาน (Focal point) คือ กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดย “การแปรสภาพเป็นทะเลทราย” หมายถึงความเสื่อมโทรมของที่ดินในพื้นที่แห้งแล้ง กึ่งแห้งแล้ง และพื้นที่แห้งแล้งในเขตชื้น อันเป็นผลมาจากปัจจัยหลายอย่างรวมถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและกิจกรรมของมนุษย์ และ “การต่อต้านการแปรสภาพเป็นทะเลทราย” รวมถึงกิจกรรมที่เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาที่ดินแบบบูรณาการ ในพื้นที่แห้งแล้ง กึ่งแห้งแล้ง และพื้นที่แห้งแล้งในเขตชื้น เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการ (1) ป้องกันและ/หรือลดความเสื่อมโทรมของที่ดิน (2) พื้นฟูที่ดินที่เสื่อมโทรมบางส่วน และ (3) พลิกฟื้นคืนที่ดินที่กลายเป็นทะเลทราย
- UNCED : United Nations Conference on Environment and Development (การประชุมสหประชาชาติ ว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา) รู้จักกันในชื่อ การประชุม The Earth Summit ที่กรุงริโอเดอจาเนโร ประเทศบราซิล ในระหว่างวันที่ 3-14 มิถุนายน พ.ศ.2535 มีเอกสารที่สำคัญ 5 ฉบับ ได้แก่ ปฏิญญาริโอว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา (The Rio Declaration on Environment and Development) แผนปฏิบัติการ 21 (Agenda 21) คำแถลงเกี่ยวกับหลักการในเรื่องป่าไม้ (Statement of Principles on Forests) อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (Convention on Biological Diversity) และกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UN Framework Convention on Climate Change)

- UNDP : United Nations Development Programme (โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ) มีสำนักงานใหญ่ที่เมืองนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา เป็นองค์การพหุภาคี เพื่อช่วยเหลือด้านการพัฒนา และเป็นหน่วยงานสำคัญในการประสานงานความช่วยเหลือในด้านการพัฒนาของสหประชาชาติ โดยเริ่มจากการขยายการให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการแก่ประเทศกำลังพัฒนาด้วยหลักการดำเนินการแบบสากลและเป็นกลางในทางการเมือง ตามเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญๆ มีสมาชิก 170 ประเทศ เพื่อร่วมมือในการวางแผน และดำเนินโครงการในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม การศึกษา และสิ่งแวดล้อม
- UNEP : United Nations Environment Programme (โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ) เป็นส่วนหนึ่งของสหประชาชาติที่มีจุดประสงค์เพื่อสำรวจ และประเมินแนวโน้มที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในระดับชาติ ระดับภูมิภาคและระดับโลก
- UNFCCC : United Nations Framework Convention on Climate Change (กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ) เป็นอนุสัญญาที่จัดทำขึ้นเพื่อหาแนวทางยับยั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และป้องกันผลกระทบที่จะเกิดกับมนุษย์ ซึ่งครอบคลุมถึงการดำเนินงาน และความร่วมมือที่เกี่ยวข้อง กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทั้งหมด โดย UNFCCC เกิดขึ้นจากการตกลงร่วมกันของรัฐบาลนานาชาติในการประชุมสิ่งแวดล้อมโลก (Earth summit 1992) ที่กรุงริโอเดอจาเนโร ประเทศบราซิล UNFCCC มีผลบังคับใช้ในทางสากลในวันที่ 21 มีนาคม ค.ศ.1994 และได้รับการให้สัตยาบันจาก 192 ประเทศ ทั้งนี้ หลักการสำคัญของอนุสัญญา ประกอบด้วย หลักการป้องกันไว้ก่อน และหลักการความรับผิดชอบร่วมกันในระดับที่แตกต่างกัน (เช่น ประเทศอุตสาหกรรมต้องเป็นผู้นำในการต่อสู้กับปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และประเทศกำลังพัฒนาให้ดำเนินการตามกำลังและความสามารถ) (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ <http://www.unfccc.int>)
- Validation (การตรวจสอบเอกสารประกอบโครงการ) ดำเนินการโดย DOE โดยในกรณีโครงการ CDM ทั่วไป จะต้องเป็น DOE ที่ไม่ซ้ำกับ DOE ที่จะดำเนินการในขั้นตอน Verification/Certification แต่ในโครงการ CDM ขนาดเล็ก ผู้พัฒนาโครงการสามารถใช้ DOE ในการทำ Verification/Certification ที่ซ้ำกับ DOE ในขั้นตอน Validation ได้
- Verification (การยืนยันการลดก๊าซเรือนกระจก) ดำเนินการโดย DOE โดยจะดำเนินการควบคู่ไปกับการรับรองการลดก๊าซเรือนกระจก (Certification) ของโครงการ โดยในกรณีโครงการ CDM ทั่วไป DOE ดังกล่าวนี้นี้จะต้องเป็น DOE ที่ไม่ซ้ำกับ DOE ที่โครงการเคยใช้ดำเนินการในขั้นตอน Validation มาก่อนนี้ แต่ในโครงการ CDM ขนาดเล็ก ผู้พัฒนาโครงการสามารถใช้ DOE ในการทำ Verification/Certification ที่ซ้ำกับ DOE ในขั้นตอน Validation ได้